

Rábel

Rábel

*Ereimben még tűz-szín vére lüktet
Búgó hangja is bennem ver-zakatol,
Lábán nyájának szép pásztornője
Ósanyám Ráchel volt, egyszer, valahol...*

*Ezért szűk nékem a városi kőbáz,
Szívemben a sátrak zenéje dalol,
Pusztai szélvész cibálta ruháját
Rőt sivatagban, egyszer, valahol...*

*Ezért halad útam mindig előre,
És vállam a terhek alatt se hajol,
Nem görnyed a hátam s nem fárad a lábam
Mint Ráchel anyámnak egyszer, valahol...*

Földdé leszek

*E gyenge test
s fáradt szívem
televény föld lesz, úgy hiszem...
Harmat, eső áztatja majd
s a zsenge fű belőle hajt.*

*A semmibe én eltünök...
Koporsóm rései között
a rögökön zöld fű terem
s onnan tekint ki szelíden
fűvel fedett
szikkadt szemem...*

Snébel László fordításai